

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.475 van 14 juni 2017
in de zaak A. 222.190/XIV-37.420**

In zake : XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Vanderhaegen
kantoor houdend te 1040 Brussel
Wetstraat 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 mei 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 185.233 van 10 april 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 mei 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker voert in zijn enige middel de schending aan van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 ‘houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen’ (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006). Deze bepaling luidt:

“De stukken waarvan de partijen willen gebruik maken worden in originele vorm of onder vorm van een kopie voorgelegd en dienen, indien zij in een andere taal dan deze van de

rechtspleging werden opgesteld, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

Bij gebreke aan een dergelijke vertaling, is de Raad niet verplicht deze documenten in overweging te nemen.”

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nieuwe feiten aangehaald ter staving van zijn asielaanvraag. Hij verwijst daartoe naar een fragment op Youtube en naar een screenshot van een bericht op Facebook. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat deze stavingsstukken werden vergezeld van een eensluidende vertaling zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze toepassing kon maken van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006. Verzoeker staat een zeer restrictieve interpretatie van het begrip “stukken” voor, doch hij maakt niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen een interpretatie heeft gemaakt die in strijd zou zijn met de wet. In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, betreffen het te dezen immers geen procedurestukken maar wel “stukken waarvan de partijen willen gebruik maken”, ook al is de verwijzing naar die stukken opgenomen in het verzoekschrift. Waar verzoeker er nog op wijst dat ten aanzien van twee bijlagen in het Albanees die bij zijn verzoekschrift waren gevoegd geen toepassing werd gemaakt van diezelfde bepaling, moet er in de eerste plaats op worden gewezen dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 geen verplichting inhoudt om stukken die niet van een eensluidende vertaling zijn voorzien uit het debat te weren. Daarenboven blijkt uit de lezing van het bestreden arrest dat deze documenten door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in de beoordeling werden betrokken. In punt 2.2.6.2. stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers vast dat verzoeker geen belang heeft bij de kritiek ter staving waarvan de bewuste stukken werden bijgebracht.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juni tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams